

Reykjavík, 2. janúar 2020

Atvinnuvega- og nýsköpunarráðuneyti
Skúlagötu 4
101 Reykjavík
anr@anr.is

Efni: Umsögn um áform um frumvarp til laga um breytingu á lögum, nr. 40/2013, um endurnýjanlegt eldsneyti í samgöngum á landi.

Hinn 9. desember 2019 birti atvinnuvega- og nýsköpunarráðuneytið áform um frumvarp til laga um breytingu á lögum nr. 40/2013, um endurnýjanlegt eldsneyti í samgöngum á landi, á samráðsgátt stjórnvalda, Ísland.is. Í áformaskjalinu eru boðaðar lagabreytingar í ljósi töku tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2015/1513 frá 9. september 2015 upp í EES-samninginn, samanber ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 74/2019 frá 29. mars 2019.

Af 8. tölul. 2. efnisgreinar tilskipunarinnar leiðir að brott fellur svohljóðandi 1. mgr. 21. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2009/28/EB frá 23. apríl 2009 um að auka notkun orku frá endurnýjanlegum orkugjöfum og um breytingu og síðar niðurfellingu á tilskipunum 2001/77/EB og 2003/30/EB:

Aðildarríkin skulu tryggja að upplýsingum sé miðlað til almennings um framboð og umhverfislegan ávinning af öllum mismunandi gerðum orku frá endurnýjanlegum orkugjöfum til flutninga. Þegar hlutfall lífeldsneytis sem blandað er í jarðolíuafleiður fer yfir 10% miðað við rúmmál skulu aðildarríkin krefjast þess að það sé tilgreint á sölustöðum.

(Undirstrikun SVP)

Efni 2. málsl. framangreindrar 1. mgr. 21. gr. tilskipunar 2009/28/EB var innleitt með 5. mgr. 3. gr. laga nr. 40/2013. Af umfjöllun 2. tölul. H-liðar áformaskjalsins verður ráðið að gert sé ráð fyrir því að málsgreinin falli brott en hún er svohljóðandi:

Ef hlutfall endurnýjanlegs eldsneytis er meira en 10% af rúmmáli eldsneytisblöndu skal slíkt vera tilgreint með skýrum hætti á sölustað.

Skilningur SVP – Samtaka verslunar og þjónustu er að brottfallið muni eiga sér stað í nánum tengslum við breytingar á viðmiðum orkugilda heildarsölu eldsneytis. Vegna nýrra viðmiða verður sérstök tilgreining yfir 10% hlutfalls endurnýjanlegs eldsneytis af rúmmáli eldsneytisblöndu í raun óþörf á sölustað. Í því ljósi vaknar óhjákvæmilega sú spurning hvort ekki sé tilefni til breytinga á 2. málsl. 3. mgr. 4. gr. og 2. málsl. 2. mgr. 5. gr. reglugerðar um gæði eldsneytis, nr. 960/2016, sem eru svohljóðandi:

Birgjar skulu tryggja að viðeigandi upplýsingar um lífeldsneytisinnihald bensíns, einkum um viðeigandi notkun á mismunandi bensínblöndum séu tilgreindar með skýrum hætti á sölustað.

Birgjar skulu tryggja að viðeigandi upplýsingar um lífeldsneytið, einkum magn fitusýrumetýlesters í díseldsneyti, séu tilgreindar með skýrum hætti á sölustað.

Hafa ber í huga að kröfur um sérstaka tilgreiningu á sölustað geta verið mjög íþyngjandi fyrir söluaðila. Slíkar kröfur geta valdið óhagræði sem aftur getur dregið úr þeim hvötum sem lög nr. 40/2013, og þær

Evrópugerðir sem þau innleiða, eiga að skapa. Orðalag og efni ákvæða laga nr. 40/2013 og reglugerðar nr. 960/2016 skarast og hætta er á söluaðilum og neytendum geti reynst erfitt að ná réttri mynd af þeim.

Í framangreindu samhengi telja SVÞ verulegt tilefni til að endurskoða 4. og 5. gr. reglugerðar nr. 960/2016 samhliða þeim lagabreytingum sem áformaðar eru. Þær breytingar ættu að hafa það markmið að draga eins og fremst er unnt úr þeim kröfum sem gerðar eru til tilgreiningar upplýsinga um lífoldsneyti á sölustað.

Virðingarfyllst,

f.h. SVÞ – Samtaka verslunar og þjónustu

Benedikt S. Benediktsson
lögfræðingur